

Sygn.akt VII K 953/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek.sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Ryszard Piątek

po rozpoznaniu dnia 15 października 2013 roku

sprawy

P. Z.,

syna R. i I. z domu P.,

urodzonego (...) w O.,

Oskarżonego o to , że:

w dniu 27 lipca 2012r. w O. przy ul. (...) w perfumerii M. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk perfum P. R. 1 M. o łącznej wartości 602zł, działając na szkodę (...) Sp. Z o.o. z siedzibą w W.

tj. o przestępstwo z art. 278§1 kk

1. oskarżonego P. Z. uznaje winnym czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności ,
2. na podst. art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 602 złotych ,
3. na podst. art. 624 par 1 Kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 27 lipca 2013 roku, ok. godz. 16.40, do perfumerii M. mieszczącej się na terenie pasażu handlowego sklepu (...) w O. przy ul. (...) przybył mężczyzna w wieku dwudziestu kilku lat, wysokiego wzrostu ok. 180 cm, krótkich włosach koloru blond, ubrany w krótkie spodenki, podkoszulek oraz buty sportowe.

W tym czasie klientów perfumerii należącej do firmy (...) sp. z o.o. w W-wie obsługiwała sprzedawczyni E. G..

Mężczyzna przez kilka minut chodził po sklepie, pytał się o markowe perfumy, a następnie opuścił sklep niczego nie kupując.

Po około 10 minutach do perfumerii wbiegł ten sam mężczyzna, zabierając z półki mieszczącej się najbliżej wyjścia ze sklepu dwie sztuki perfum m-ki P. (...) M. o łącznej wartości 602,00 zł, działając na szkodę (...) sp. z o.o. w W-wie.

Sprzedawczyni nie udało się zatrzymać mężczyzny, który oddalił się w nieustalonym bliżej kierunku i to pomimo niezwłocznego powiadomienia Policji, która dokonała penetracji pobliskich ulic z wynikiem negatywnym.

W toku czynności wyjaśniających Policja zabezpieczyła i poddała oględzinom zapis monitoringu galerii handlowej sklepu (...) w O. przy ul. (...), z którego wynikało, że sprawcą kradzieży był dobrze znany organom ścigania z kradzieży sklepowych P. Z., który w toku dalszych czynności przyznał, że w dniu 27 lipca 2013r. dopuścił się kradzieży perfum.

Dowód:

- k. 2-3, 61: zeznania świadka E. G.,
- k. 7-9: protokół zatrzymania rzeczy,
- k. 10-11: dokumentacja fotograficzna z zapisu monitoringu,
- k. 6: płyta (...) z zapisem monitoringu,
- k. 35-36, 61: wyjaśnienia oskarżonego P. Z.,

P. Z. ma 21 lat, jest stanu wolnego, ma jedno małoletnie dziecko. Posiada wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu. Nie posiada dochodów ani majątku. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie.

P. Z. był wielokrotnie sądownie karany, przede wszystkim za przestępstwa p-ko mieniu.

Dowód:

- k. 37: dane osobopoznawcze,
- k. 20-23, 55-57: dane o karalności,
- k. 27-38: odpisy wyroków,

P. Z. przyznał się w toku postępowania przygotowawczego do zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania wyjaśnień.

Przed Sądem podtrzymał swoje stanowisko procesowe, składając zwięzłe wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami, a następnie, po pouczeniu o treści art. 387 Kpk, złożył wniosek o skazanie bez przeprowadzania postępowania dowodowego, któremu nie sprzeciwił się prokurator, ani pokrzywdzony zawiadomiony o terminie rozprawy i pouczony o prawie złożenia takiego wniosku przez oskarżonego.

/k. 11-12, 61/

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego P. Z. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu zabronionego nie budziły żadnych wątpliwości, w wyniku czego wniosek oskarżonego o skazanie bez przeprowadzania postępowania dowodowego, przy spełnieniu pozostałych przesłanek z art. 387 Kpk, zasługiwał na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach osobowych w postaci zeznań świadka – pracownika sklepu w osobie E. G., a także dowodach z dokumentów, w szczególności zaś dokumentacji z zapisu monitoringu, wreszcie zaś na wyjaśnieniach samego oskarżonego, który swego sprawstwa nie kwestionował, składając w tej mierze stosowne wyjaśnienia. Przedstawione dowody wzajemnie ze sobą korespondowały, dając podstawy do prawidłowych ustaleń faktycznych, a tym samym niewątpliwego sprawstwa oskarżonego.

Tak zatem reasumując, w ocenie Sądu, przedstawiony wyżej materiał dowodowy dawał podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu przestępstwa, wyczerpującego znamiona występku z art. 278 § 1 Kk.

Przestępstwa z art. 278 § 1 Kk dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.

Przestępstwo kradzieży mienia jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 278 § 1 Kk jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do przede wszystkim rzeczy ruchomej, a więc przedmiotów materialnych, wyodrębnionych i mogących samodzielnie występować w obrocie oraz przedstawiających wartość majątkową.

Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy czynu zabronionego z art. 278 § 1 Kk jest przede wszystkim rzecz ruchoma, a więc przedmiot materialny, wyodrębniony, mogący samodzielnie występować w obrocie oraz przedstawiający wartość majątkową.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 278 § 1 Kk polega na zaborze w celu przywłaszczenia, tzn. bezprawnym wyjęciu cudzej rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nimi władającej i objęcie ich we własne władanie przez sprawcę.

Przestępstwo określone w art. 278 § 1 Kk jest przestępstwem materialnym. Skutkiem działania sprawcy czynu zabronionego jest przywłaszczenie cudzej rzeczy przez sprawcę tzn. objęcie ich we władanie.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 278 § 1 Kk należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy. Przestępstwo to może być zatem popełnione wyłącznie w formie zamiaru bezpośredniego.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia typu podstawowego przestępstwa kradzieży mienia kwalifikowanego treścią art. 278 § 1 Kk.

W sprawie spełnione zostały wszelkie znamiona konieczne do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu zabronionego.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 278 § 1 Kk jest m.in. własność – jako podstawowe prawo rzeczowe. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył to prawo, albowiem towar, którego zaboru się dopuścił, stanowił własność pokrzywdzonej spółki.

Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy czynu z art. 278 § 1 Kk jest przede wszystkim rzecz ruchoma, przedstawiająca wartość majątkową, stąd też nie może budzić wątpliwości, że perfumy będące przedmiotem kradzieży, o wymiernej wartości handlowej, stanowiły rzeczy ruchome w rozumieniu art. 278 § 1 Kk.

Analizując zachowanie się oskarżonego, przedstawione przez sprzedawcę sklepu, a uwidocznione na zapisie monitoringu, nie mogło też budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim zaboru cudzego mienia.

Tak zatem oskarżony wyczerpał swym zachowaniem znamiona występku z art. 278 § 1 Kk.

Przestępstwo z art. 278 § 1 Kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk, wymierzył oskarżonemu karę 7 / siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył przede wszystkim wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego – był uprzednio karany 19-krotnie, przede wszystkim za przestępstwa p-ko mieniu, a także brak starań o naprawienie szkody.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył niewygórowaną wartość szkody finansowej, postawę oskarżonego w toku postępowania oraz trudną sytuację osobistą i majątkową oskarżonego.

Uwzględniając wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego, zwłaszcza za przestępstwa p-ko mieniu, nie znalazł Sąd podstaw do zastosowania względem oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej. Zważyć też trzeba, że poprzednio stosowane względem oskarżonego środki karne o charakterze probacyjnym nie osiągnęły zamierzonego skutku.

Celem zadośćuczynienia skutkom przestępstwa w sferze materialnej Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę pokrzywdzonej kwoty równoważnej skradzionemu przez niego mieniu.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały społeczną szkodliwość czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnione było treścią art. 624 § 1 Kpk.

Mając na uwadze podniesione okoliczności faktyczne i powołane przepisy prawa orzeczono jak w sentencji wyroku.

.....

ZARZĄDZENIA:

- (...)
- (...)
- (...)

O., dnia :,